

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119207366
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1119207366.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej v právnej veci navrhovateľky A. B., nar. X. XXXX XXXX, bytom C. X, C., zastúpenej spoločnosťou Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o. so sídlom Ďumbierska 3F, Bratislava, a manžela D. E. B., nar. XX. XXXXXXXXX XXXX, bytom C. X, C., zastúpeného advokátom Mgr. Ing. Jurajom Trokanom, Vajanského 10, Trnava, v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej E. B., nar. X. XXXXXXXXX XXXX, bytom C. X, C., zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, Vazovova 7/A, Bratislava, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P/70/2019 – 845 z 29. marca 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i**
a Mestskému súdu Bratislava II na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 29.03.2022 súd prvej inštancie (v tom čase Okresný súd Bratislava I) výrokom I. manželstvo D. E. B. a A. B., F. G., uzavreté dňa 23.08.1997 rozviedol. Výrokom II. zveril maloletú E. B., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že matka bude zabezpečovať starostlivosť o maloletú v čase od piatka od 14:00 hod. v párnom kalendárnom týždni nepretržite do piatka v nepárnom kalendárnom týždni do 14:00 hod. Otec bude zabezpečovať starostlivosť o maloletú v čase od piatka od 14:00 hod. v nepárnom kalendárnom týždni nepretržite do piatka v párnom kalendárnom týždni do 14:00 hod. Otec bude počas letných školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva Slovenskej republiky každý kalendárny rok zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v mesiaci júl v čase od 01.07. od 08:00 hod. nepretržite do 15.07. do 20:00 hod. a v mesiaci august v čase od 01.08. od 08:00 hod. nepretržite do 15.08. do 20:00 hod. Matka bude počas letných školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva Slovenskej republiky každý kalendárny rok zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú vždy v mesiaci júl v čase od 15.07. od 20:00 hod. nepretržite do 01.08. do 08:00 hod. a v mesiaci august od 15.08. od 20:00 hod. nepretržite do 01.09. do 20:00 hod. Počas Vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva Slovenskej republiky bude v párnom kalendárnom roku matka zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v čase od 23.12. od 08:00 hod. nepretržite do 25.12. do 19:00 hod. a otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť v čase od 25.12. od 19:00 hod. nepretržite do dňa 01.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 19:00 hod.. Počas Vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva Slovenskej republiky v nepárnom kalendárnom roku bude zabezpečovať otec starostlivosť o maloletú od 23.12. od 08:00 hod. nepretržite do 25.12. do 19:00 hod. a matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v čase od 25.12. od 19:00 hod. nepretržite do dňa 01.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 19:00 hod. Počas Vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva Slovenskej republiky bude matka zabezpečovať v nepárnom roku osobnú starostlivosť o maloletú v čase od 01.01. od 19:00 hod. nepretržite do posledného dňa zimných školských prázdnin do 19:00 hod. Počas Vianočných sviatkov

a zimných školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva Slovenskej republiky v párnom roku bude otec zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú v čase od 01.01. od 19:00 hod. nepretržite do posledného dňa zimných školských prázdnin do 19:00 hod. Počas Veľkonočných sviatkov a školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva Slovenskej republiky v párnom kalendárnom roku bude osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečovať matka od 08:00 hod. Zeleného štvrtka nepretržite do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 19:00 hod. Počas Veľkonočných sviatkov a školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva Slovenskej republiky v nepárnom kalendárnom roku bude osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečovať otec od 08:00 hod. Zeleného štvrtka nepretržite do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 19:00 hod. Miestom odovzdania a prevzatia maloletej je počas školských dní školské zariadenie, ktoré maloletá navštevuje. V prípade choroby maloletej alebo mimo školských dní je miestom odovzdania a prevzatia bydlisko odovzdávajúceho rodiča.

Výrokom III. zaviazal otca povinnosťou platiť výživné na maloletú sumou vo výške 100 Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky.

Výrokom IV. rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

Výrokom V. rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ustanovení § 22, § 23 ods. 1, § 24 ods. 1, až 5, § 25 ods. 2, § 62 ods. 1 až 6, § 75 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej iba „ZoR“), keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že nie je predpoklad, že by manželstvo plnilo svoj účel a nemožno ani očakávať, že by sa manželské spoložitie obnovilo a preto manželstvo rozviedol.

Podľa súdu, vzhľadom na skutočnosť, že aspoň jeden z rodičov prejavil záujem o striedavú starostlivosť, bolo potrebné zaoberať sa tým, či tento druh starostlivosti bude v záujme maloletej. Z vykonaného dokazovania mal za to, že na strane žiadneho z rodičov nie je taká zdravotná nespôsobilosť alebo iná prekážka, ktorá by bránila maloletú vychovávať. Rovnako z dokazovania, najmä z výsluchu otca a matky v konaní sp. zn. 13P/96/2019 vyplynulo, že sa realizuje striedavá starostlivosť, pričom obaja rodičia majú záujem vykonávať osobnú starostlivosť, k čomu sa výslovne prihlásili. Súd prvej inštancie mal za to, že nariadenie striedavej starostlivosti je v záujme maloletej, nakoľko bude zabezpečený pravidelný, rovnocenný a rovnoprávny osobný styk s obidvomi rodičmi. Zároveň súd rozhodol, že určí rovnomernú striedavú starostlivosť na týždňovej báze 7:7 dní z dôvodu, že pri nerovnomernej striedavej starostlivosti by muselo nevyhnutne dôjsť k striedaniu počas týždňa, čo by mohlo narušiť proces prípravy maloletej v rámci školského vzdelávania.

V časti určenia výživného prvostupňový súd prihliadal na majetkové pomery oboch rodičov, výšku a stabilitu ich príjmov tak, aby zachoval právo maloletého dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Ustálil, že matka je spôsobilá dosahovať príjem cca. 700 Eur v čistom a že otec má vyššiu životnú úroveň než matka a je spôsobilý dosahovať príjem 2.000 Eur v čistom. V kontexte uvedeného z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obaja rodičia nemajú rovnakú životnú úroveň, ktorá je natoľko odlišná, že vyžaduje dorovnanie výživným, ku ktorému bude zaviazaný otec napriek rovnocennej striedavej starostlivosti. Vzhľadom na potreby maloletej a jej vek uvažoval súd o 15% príjmu rodiča, čo by v prípade zverenia maloletej do výlučnej starostlivosti otca zodpovedalo sume výživného určeného matke v sume 105 Eur (čiže 15% z potenciálneho príjmu 700 Eur v čistom) a v prípade zverenia do starostlivosti matky sume výživného určeného otcovi v sume 300 Eur (čiže 15% z príjmu 2.000 Eur v čistom). Po odčítaní týchto hodnôt, reprezentujúcich životné úrovne oboch rodičov, výslednú sumu 195 Eur rozdelil dvoma, keďže starostlivosť bude rovnocenná na týždňovej báze, čo zodpovedá sume 97,50 Eur mesačne, pričom túto sumu zaokrúhlil na výsledných 100 Eur.

Prvostupňový súd s poukazom na § 24 ods. 1 ZoR rozhodol, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. (Civilný mimosporový poriadok, „CMP“) podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Rozsudok vo výroku III. napadol včasným odvolaním otec, ktorý namietal výšku a dôvodnosť výživného, ktoré mu dal súd za povinnosť platiť, keď pri rozhodovaní vôbec nezohľadnil skutočnosť, že manželka ešte v roku 2020 dosahovala hrubý príjem zo zamestnania vo výške 1 200 Eur a neskôr (po znížení jej miery invalidity a zlepšení jej zdravotného stavu), tento príjem už vraj nedosahovala. Súd mal podľa názoru otca v takomto prípade vychádzať z predpokladaného príjmu, ktorý manželka môže dosiahnuť, a len vlastnou vinou tento príjem nedosahuje. Nie je možné predpokladať, že v lokalite

Bratislavského samosprávneho kraja je problematické nájsť pracovné uplatnenie, keď ide o región s nízkou mierou nezamestnanosti a najvyššími platmi v rámci SR.

Namietal, že pokiaľ súd posudzoval príjem manželky podľa aktuálneho stavu, mal rovnako posúdiť aj aktuálny (prakticky nulový) príjem manžela. V opačnom prípade je rozsudok nepreskúmateľný a rozhodnutie sa nejaví ako nestranné a spravodlivé. Otec poukazoval na nepreskúmateľnosť rozsudku aj z dôvodu, že sa súd nevysporiadal so všetkými návrhmi na dokazovanie a dôkazmi, ktoré v konaní predložil.

Nesprávnosť rozsudku v rozsahu napádaného výroku namietal v tom smere, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 01.02.2022, vo veci úpravy rodičovských práv a povinností do rozvodu manželstva totožných strán konania, sp. zn. 13P/96/2019, súd vo výroku III. určil otcovi vyživovaciu povinnosť na maloletú v sume 100 Eur mesačne. Po doručení napádaného rozsudku vo vyhlásenom znení, by mu podľa jeho názoru vznikla „druhá“ vyživovacia povinnosť k maloletej; oba rozsudky sú v časti výživného doručení vykonateľné. Odvolateľ mal za to, že súd sa mal vo výroku rozsudku vysporiadať s rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV (sp. zn. 13P/96/2019) a tam určenú vyživovaciu povinnosť mal zrušiť.

Otec maloletej navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie o výživnom zmenil tak, že výživné sa neurčuje, alebo rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu popierala tvrdenie otca, že by mala mať príjem zo zamestnania vo výške 1.200 Eur. Súd podľa nej v konaní vykonal rozsiahle dokazovanie aj za účelom preukázania majetkových pomerov a možností rodičov, pričom ona veľmi podrobne zdokumentovala svoje príjmy, ako aj skutočnosti, ktoré ju limitujú pri uplatnení sa na trhu práce. V súvislosti s otcovým potencionálnym príjmom uvádzala, že v konaní bolo preukázané, že v minulosti dosahoval vyššie príjmy ako matka. Vychádzajúc z daňového priznania za rok 2018, otcov príjem bol vo výške 24.000 Eur, otec má vysokoškolské vzdelanie, dlhoročné skúsenosti na pozícii projektového manažéra, je zdravý s potrebnou kvalifikáciou a neexistujú objektívne prekážky, ktoré by mu neumožňovali sa uplatniť na trhu práce a dosahovať lepšie finančné ohodnotenie. Fakt, že otec v súčasnosti nemá príjem, nemožno vykladať na ťarchu maloletej. K princípu potencionality príjmu v tejto súvislosti matka poukazovala na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 10.09.2013, sp. zn. III. ÚS 429/2013-11.

Matka v ďalšom uvádzala, že otec sa vo svojich vyjadreniach odvolával na skutočnosť, že mu HR agentúry nie sú schopné nájsť relevantnú pracovnú pozíciu vzhľadom na jeho značné pracovné skúsenosti a vysokú kvalifikáciu. Podľa nej Zákon o rodine, ako ani žiadny iný právny predpis platný na území Slovenskej republiky, nezakotvuje povinnosť rodiča pracovať v odbore, ktorý vyštudoval, resp. na pozícii, ktorá zodpovedá jeho predstávam a preto v tomto smere nemôže obstať argumentácia otca, že si nemôže nájsť zodpovedajúce zamestnanie, nakoľko je prekvalifikovaný. Otec si pozastavil živnosť bez rozumného vysvetlenia a založil spoločnosť H. B., v ktorej nemôže uplatniť svoje predchádzajúce pracovné kontakty, ako to sám uviedol, nakoľko ide o spoločnosť, ktorá je postavená na novom a jedinečnom technologickom smere, odlišných princípoch a kódexe. Hoci otcom popisovaný podnikateľský zámer tejto spoločnosti je vskutku zaujímavý, nemožno tým ospravedlniť fakt, že zanechal svoju predošlú podnikateľskú činnosť, v rámci ktorej mal už určite vybudovanú stabilnú základňu klientov/odberateľov, a pustil sa do podnikania v inej sfére.

Podľa matky otec zmenil zdroj svojho príjmu účelovo s cieľom skresľovať výšku svojich príjmov a jeho životnej úrovne, hoci je nepochybné, že otcova životná úroveň je v súčasnosti neporovnateľne vyššia, ako životná úroveň matky, ktorá zo svojho príjmu nedokáže pokryť ani všetky svoje výdavky a bola si nútená vziať od spoločnosti spotrebný úver, aby dokázala svoje výdavky, ako aj odôvodnené potreby maloletej pokryť. Matka tiež poukazovala na to, že otec ich spoločné životné úspory v hodnote 108.000 Eur previedol na iný účet a tak zamedzil matke prístup k týmto finančným prostriedkom.

Navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia výživného potvrdil.

5. K vyjadreniu matky predložil otec súdu vyjadrenie (označené ako doplnenie vyjadrenia otca v reakcii na matkou predložené dokumenty), v ktorom uvádzal, že matka uzavrela pracovnú zmluvu dňa 1.2.2022, z čoho je zrejmé, že už v januári v roku 2022 vedela, že nebrigáduje a nehľadá si zamestnanie. Matka napriek tomuto faktu naďalej do konaní vedených proti otcovi 8Pc/18/2020, 13P/96/2019 a 3P/70/2019 predkladala také listinné dokumenty a klamlivé tvrdenia, aby dosiahla rozhodnutie súdov vo svoj prospech. Otec namietal, že pokiaľ by súd neignoroval jeho návrhy, zistil by, že matka je už takmer dva mesiace (k 03/2022) zamestnaná na trvalý pracovný pomer vo vedúcej pozícii.

Poukazoval na to, že konanie matky bolo a je koordinované jej právnym zástupcom Mgr. Kanisom, ktorého konanie otec už v minulosti označil za nekorektné. Právny zástupca matky je v tomto prípade osobne zainteresovaný, keďže otec si dovolil zisťovať informácie ohľadom podozrivých postupov advokáta na MS SR a podal na tento bezohľadný postup sťažnosť a žiadal aj stanovisko SAK. Právny zástupca matky sa netají dobrými vzťahmi na legislatívny aparát SR, cíti sa neohrozene, dôkazom je nakoniec aj fakt, že súd všetkým návrhom na dokazovanie podaných z jeho strany vyhovel a otcovi zamietol alebo ich ponechal bez vyjadrenia.

Otec vo vyjadrení tvrdil, že bol nútený dňa 08.03.2023 na OO PZ BA I uskutočniť za účelom ochrany práv maloletej oznámenie na matku za opakované porušovanie rozhodnutia súdu v súvislosti s dodržovaním striedavej starostlivosti.

6. V ďalšom podaní (označenom ako vyjadrenie k reakcii matky na odvolanie) otec uvádzal, že v roku 2022 platil Matke nasledovné sumy: 350 Eur/mesačne (8Pc/18/2020 – výživné na manželku (100 Eur), 13P/96/2019 – ročné výživné (150 Eur) a 3P/70/2019 – výživné na maloletú (100 Eur). Poukazoval na to, že matka má aktuálne mesačne k dispozícii cca 1.700 Eur, z dávky z invalidného dôchodku, z príjmu z trvalého pracovného pomeru ako vedúca logistiky a z výživného na maloletú a z prenájmu izieb vo vlastnej nehnuteľnosti. Maloletá pre matku predstavuje doslova zdroj príjmov. Otec bol nútený zmeniť profesijné zaradenie vďaka animozite matky, ktorá spolu s osobou, kvôli ktorej opustila spoločnú domácnosť, zasahovala do profesijného života otca, a zamestnanie si nastaviť tak, aby ho nebolo možné z ich strany narušiť.

V ďalšom uvádzal, že on musí vyzývať matku, aby maloletej kúpila základné potreby a aby nechodila v obnosenom šatstve. Otec v priebehu roka spraví približne dva väčšie nákupy za asistencie svojej priateľky. Matka udáva vo svojich výdavkoch na maloletú platby za krúžok, ktorý však ani po výzve otca na úhradu nezaplatila, takže úhradu platby zrealizoval otec. Otec Maloletej v r. 2021 platil strojček na zuby vo výškach 180 Eur (sken) + 370 Eur (horný strojček) + 390 Eur (dolný strojček). Otec opakovane matku vyzýval na spolupodieľaní sa na nákladoch v zdravotnej starostlivosti. Uvádzal tiež, že matka si ponechala peniaze, ktoré patrili maloletej, a ktoré jej obaja rodičia spoločne sporili. Otcovi prišiel len výpis o zrušení účtu maloletej. Otec považuje tento matkin prístup k ich spoločnej dcére ako k materiálu a prostriedku na obohatenie za nehorázný a tvrdenia, že sa otec nepodieľa na výdavkoch maloletej popri uvedených dôkazoch, sú podľa neho viac ako bezočivé.

Spolu s výplatom zo zamestnania cca 850 Eur má matka k dispozícii mesačne 1.505 - 1.705 Eur, navyše poberá na maloletú rodinné prídavky, uplatňuje si daňový bonus a v prípade choroby čerpá OČR. Matkine výdavky nie sú uvádzané v skutočnej výške, pretože napr. o náklady na bývanie sa delí so svojou matkou. Matka maloletej neplatí žiadne krúžky.

Namietal, že v pojednávaniach iniciovaných matkou (8Pc/18/2020, 13P/96/2019 a 3P/70/2019) opakovane poukazoval na objasnenie finančnej situácie matky návrhmi na dokazovanie. Tie však boli súdmi ignorované, úplne bez povšimnutia a v rozpore so súdnym poriadkom. Matka v uvedených konaniach tvrdila, že zastupovanie právneho zástupcu matky Mgr. Kanisa platí, avšak do dnešného dňa nepredložila jediný dôkaz o úhrade svojho právneho zastupovania a z tabuľky výdavkov a príjmov vyplýval nesúlad, rovnako ako je tomu aj teraz. Situácia indikovala závažné podozrenie, že Mgr. Kanis zneužíva fondy na týrané osoby a čerpá z nich finančné prostriedky (cca 500 tis. Eur), hoci na základe emailu bol oboznámený s odmietnutím krivého obvinenia z týrania vyšetrovateľom a preukázateľne vedel, že bývalá manželka otca týraná nebola.

Otec požadoval, aby matka, ktorú zastupuje právny subjekt Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., predložila faktúry alebo príjmové pokladničné bloky od r. 2020 vystavené na matkino meno za zastupovanie v konaniach, alebo aby subjekt vydal prehlásenie, že zastupuje matku a bývalú manželku ako obeť týrania kvôli objasneniu financovania všetkých súdnych procesov matkiných právnych služieb. Žiadal tiež, aby súd prizval do konania prokurátora. Otec navrhoval súdu, aby včlenil do konania 3P/69/2022 dokumenty z procesu 3P/70/2019, nakoľko množstvo dôkazov sa nachádza v uvedenom spise. Má za to, že životná úroveň matky je aktuálne oveľa vyššia než jeho, čo vyplýva aj z predložených dokumentov na oboch stranách.

7. V ďalšom podaní doručenom súdu dňa 21.07.2023 otec doplnil svoje odvolanie o nové informácie a zistenia. Uvádzal, že matka zjavne za účelom zavŕšenia animozity voči nemu predložila do konania výpis o založení sporožirového účtu z roku 1998, o ktorom otec celý život nevedel. Do konania 3P/70/2019 matka na začiatku predložila tabuľky svojich výdavkov a príjmov, pričom výdavky boli o 850 Eur mesačne vyššie. Otec na tento nepomer opakovane poukazoval a navrhoval dokazovanie za účelom objasnenia finančného pozadia, avšak súd uvedené návrhy nebral do úvahy. Nebolo zrejmé,

odkiaľ matka berie financie na pokrytie svojich potrieb, ako to sama udávala. Matka si odkladala počas trvania manželstva zo spoločných peňazí pre seba pomimo, čo vysvetľuje a objasňuje aj fakt, že počas trvania BSM vyhotovila vo svojej nehnuteľnosti na I. X za spoločné peniaze kuchyňu, pričom náklady na vyhotovenie kuchyne sotva vykryl jej plat a údajné pôžičky od priateľa a aj mikro úver, ktorý si matka vzala a ktorý slúžil len na zakrytie skutočnej situácie. Od mája 2019 do júna 2022 to predstavuje minimálnu čiastku, o ktorú obrala vtedy ešte manžela, 29.750 Eur.

Uvádza, že kolízny opatrovník sa na pojednávaní 02.02.2022 vyjadroval k stanoveniu výživného neurčito, ponechával rozhodnutie na súde, t.j. rovnako ako v pojednávaní 13P/96/2019. Následne na pojednávaní zazneli záverečné reči a súd bol oboznámený, že na odročené pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku právny zástupca a otec neprídu. Na pojednávaní dňa 29.3.2022 sa zúčastnil už iný kolízny opatrovník, ktorý znovu dostal možnosť sa vyjadriť a svoje stanovisko zmenil, načo pre neprítomnosť otec ani jeho zástupca nemohli zareagovať. Určite by zaznela minimálne otázka, ako k danému záveru kolízny opatrovník prišiel, pretože ani súdu samotnému a ani otcovi finančná situácia matky jasná nebola. V súčasnej dobe matka aj s odstupom troch rokov stále neoprávnene požíva status obete týrania. Zneužívanie postavenia obete týrania v rámci zachovania rovnosti strán žiaden súd nikdy neriešil, napriek opakovaným poukazom otca. Každý účastník konania automaticky aplikuje na otca pokrivený náhľad, na základe ktorého je otec aj takto neoprávnene posudzovaný, dôsledkom čoho je prístup zo strany súdov a aj UPSVaR negatívne ovplyvňovaný.

Záverom predložil súdu návrhy na dokazovanie, za účelom overenia jeho tvrdení : oboznámenie sa súdu so spisom ČVS: ORVP-380/KN-KN-2019 a so závermi kriminalistického psychológa, ktorý vypočúval matku, predvolanie svedka I. J. G., manželskú poradkyňu, ktorá by mala podať vysvetlenie, či v manželstve dochádzalo k týraniu.

8. V ďalšom podaní doručenom súdu dňa 18.09.2023 otec opakovane doplnil svoje odvolanie o nové informácie a zistenia. Predložil súdu tabuľku výdavkov matky, ku ktorej sa jednotlivito k položkám vyjadroval. Rozporoval výšku sumy 1.031,66 Eur mesačne s odkazom na predošlé návrhy na dokazovanie, najmä s poukazom na logiku príjmu. Podľa matkiných tvrdení a matkou predložených tabuliek vyplýva, že do práce dochádzala každý deň autom, pričom parkovné stálo 17 Eur a náklady na benzín 75 Eur. T.j. po odpočítaní týchto nákladov od príjmu z brigády 166,56 Eur jej zostáva 74 Eur, kvôli ktorým matka dochádzala denne do práce autom. Aktuálne matka od marca 2023 svojvoľne, po 4 rokoch striedavej starostlivosti, sa z vlastného rozhodnutia postavila nad zákon a bráni otcovi v akomkoľvek styku s maloletou, vrátane komunikácie. Matka nie je schopná pripraviť maloletú na striedanie. Matka má vyšší príjem ako on, 1.800 Eur je dostatočná suma na pokrytie potrieb tak matkiných ako aj maloletej. V súvislosti s otcovým podaním k mareniu spravodlivosti v konaní, kde sa matka dožaduje ďalšieho výživného, matka predložila falzifikát zmluvy o pôžičke, naďalej pokračuje v klamstvách a zavádzaní súdu, čo je pochopiteľne vecou iného konania, avšak otec to uvádza s odkazom na posúvanie hraníc.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v napadnutej časti úpravy styku bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že je potrebné rozsudok v napadnutej časti zrušiť a v zrušenej časti vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý odvolaním napadol otec v časti týkajúcej sa jeho vyživovacej povinnosti k maloletej dcére. Výroky týkajúce sa rozvodu manželstva účastníkov, striedavej osobnej starostlivosti o maloletú, jej zastupovania a správy jej majetku neboli odvolaním napadnuté, v dôsledku čoho nadobudli právoplatnosť a nepodliehali odvolaciemu prieskumu.

11. S prihliadnutím k argumentácii otca v odvolaní bolo potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol o výživnom správne, keď ho pri striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zaviazal povinnosťou platiť výživné na maloletú sumou vo výške 100 Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky.

12. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. (Civilný mimosporový poriadok, CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, CSP), v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 24 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, či maloleté dieťa zverí do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov alebo do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o spoločnú osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem a ak obidvaja rodičia súhlasia so spoločnou osobnou starostlivosťou o dieťa, súd môže zveriť dieťa do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zaistené potreby dieťaťa.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Na základe oboznámenia sa s obsahom spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru o dôvodnosti opravného prostriedku otca, aj keď nie všetkých jeho odvolacích dôvodov, časť ktorých bola vyriešená už uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 15.02.2023, ktorým súd ako nedôvodný zamietol návrh otca na opravu a doplnenie rozsudku vychádzajúci (návrh) z nesprávneho pochopenia úpravy výživovacej povinnosti na čas do rozvodu manželstva a na čas po jeho rozvode.

14. Odvolací súd sa stotožnil s výhradami otca voči dostatočnosti zistení súdu prvého stupňa vo vzťahu k pomerom matky a spôsobu odôvodnenia rozhodnutia o výživnom na čas po rozvode vychádzajúceho zo záveru, že matka maloletej je schopná dosahovať príjem cca 700 Eur netto mesačne (súd tu vychádzal z jej invalidného dôchodku vo výške necelých 300 Eur mesačne, príjmu z dohody o pracovnej činnosti do 200 Eur mesačne a z výživného na manželku 100 Eur mesačne a bližšie nevysvetleným spôsobom prihliadal na jej minulé zamestnanie) a otec cca 2.000 Eur netto mesačne, pričom jeho životná úroveň, v rámci ktorej bolo prihliadnuté na to, že vlastní polovicu rodinného domu, byt v BSM a na „spotrebované úspory“, je vyššia ako životná úroveň matky.

15. Nahliadnutím do evidencie Sociálnej poisťovne odvolací súd zistil dôvodnosť tvrdení otca, že matka maloletej bola už v mesiaci február 2022 v pracovnom pomere so spoločnosťou I. K., B., pričom o tejto skutočnosti neinformovala súd prvého stupňa na pojednávaniach konaných v dňoch 02.02. a 29.03.2022 (ani vo vyjadrení k odvolaniu otca), hoci ide o skutočnosť zásadnú z hľadiska skutočných pomerov účastníkov významných pre rozhodovanie o výživnom.

Dostatočnú výpovednú hodnotu v súvislosti s pomermi matky pritom vzhľadom na vydanie rozhodnutia o výživnom na čas budúci dňa 29.03.2022 nemá ani neaktualizovaný údaj o výške jej invalidného dôchodku necelých 300 eur mesačne vychádzajúci zrejme z dokladu o výške dôchodku 276,20 Eur v auguste 2020.

Z odôvodnenia rozhodnutia o výživnom nie je zrejmé, či uvádzaný byt v BSM vlastnený otcom maloletej je bytom v spoluvlastníctve s matkou maloletej, ak áno, prečo nie je uvádzaný aj v rámci posudzovania pomerov matky, alebo v spoluvlastníctve otca s treťou osobou, a ako súd v rámci životnej úrovne otca zohľadnil uvádzané spotrebované úspory, v akej výške a na základe akých dôkazov.

Súčasne z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, prečo v rámci pomerov matky maloletej nebola spomenutá nehnuteľnosť spoluvlastnená ňou s jej matkou, údaj o ktorej je uvádzaný na inom mieste rozsudku, ani ako súd hodnotil kúpu nehnuteľnosti otcom maloletej, z popisu ktorej v bode 12. odôvodnenia rozsudku nevyplýva ani to, či ide o zistenia súdu alebo tvrdenia účastníka konania. V neposlednom rade súd prvého stupňa nezisťoval a žiadnym spôsobom nezohľadňoval, ktorý z rodičov je poberateľom rodinného prídavku na maloletú E., ktorý ako štátna sociálna dávka je určený na čiastočnú úhradu potrieb maloletej, ktoré potom v rozsahu tejto dávky nemusia byť pokryté výživným zo strany rodičov.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného musel odvolací súd konštatovať také nedostatky rozhodnutia súdu prvého stupňa v jeho odvolaní napadnutej časti, ktoré spôsobujú nie len jeho nepresvedčivosť, ale aj nepreskúmateľnosť s následkom porušenia práva odvolateľa na spravodlivý proces, ktoré aj s prihliadnutím na nedostatky zistení skutkového stavu veci nebolo možné odstrániť v odvolacom konaní.

17. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a doplnenie dokazovania v už naznačenom smere, v ktorom súd o vyživovacej povinnosti k maloletej rozhodne v závislosti od zistení a vyhodnotení príjmových a majetkových pomerov oboch rodičov v prípade zistenia zásadnejšie rozdielnej reálnej životnej úrovne rodičov, pričom svoje nové rozhodnutie odôvodní v súlade s požiadavkami kladenými na procesný predpisom.

18. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne aj o náhrade trov, vrátane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).